

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Avgvstini Archiepiscopi Tarraconensis Dialogorum Libri Duo de emendatione Gratiani

Agustín, Antonio

Parisiis, 1672

Elegia In Lavdem V. C. Antonii Avgvstini Archiepiscopi Tarraconensis, Io.
Grvteri Antvverp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10634

HIERONYMVS OSORIVS
Episcopus Sylvensis ad Antonium
Augustinum V. C.

TRiptolemus quondã sevit sacra munera frugum,
Legibus & gentem Cecropiam excoluit.
Tu leges ipsas atra rubigine tristes
Ingenio purgas, & fata læta facis.
Ille angui inuictus volucris tenet æthera curru.
Te volucris fama ducet in astra decus.
Ille colit Cererem. Peragis tu sacra sacerdos
Matris Eleusinae, sacraque Pieridum.
Evellis lolium atque inimicas frugibus herbas,
Inducisque satis Castalios latices.
Ergo Triptolemus tibi jam concedat habenas,
Et victus, currus deserat ille suos.

ELEGIA IN LAVDEM V. C.
ANTONII AVGVSTINI
Archiepiscopi Tarraconensis,

IO. GRVTERI ANTVERP.

Æstuo, confiteor, versoque stylum usque legendo,
Augustine, tibi dum bona verba fero.
Quotquot enim tecum componere de grege certo,
Cui sua cuncta Dei rara dedere bona,
Nil nisi cum melico Philomelæ gutture corvum,
Nil nisi cum cygno comparo Noctis avem.
O pater, ô fidus Romani nominis aureum!
O immortalis gentis Achaïæ honos!
Quis monumenta suas posset tua mittere in auris,
Quæ veterum purgant oblita sena patrum?
Afcia & in decus antiquum ignicolore resingunt
Iustiniani fasque piùmque chori.

Quin quoque te humani credat sub corporis umbra
 Magnum aliquem indigetem dissimulare poli ?
 Nobilis aut potius regali ex stirpe deorum,
 Restituis mundo qui bene rursus opes.
 Fallor ? an hoc quoque lanificæ sensere sorores,
 Fata recens genito cùm cecinere tibi,
 Et fore dixerunt in quo fas cernere priscos
 Semivirosque deos, semideosque viros,
 Quisque ita doctrinarum exacta cognitione,
 Quisque ita virtutum divitiore penu,
 Venturi premeres, premeresque superstitis ævi,
 Et premeres ævi præteriti omne decus.
 Qualiter igniculos astrorum Cynthius, haud cùm
 Frigore contractus Ægoceronta colit,
 Sed per odoratæ Erigones cum exultat aristas
 Flammeus; atque citos æthere ducit equos.
 Plaudite io Parçæ: jam nuñc in vestra sorores
 Verba diem capiunt in veniuntque fidem.
 Quisque habitant nostris adversum gressibus orbem
 Haud minùs atque quibus terra superna patet,
 Nil Augustino melius majùsve dedisse
 Aut dare cœlestes posse aliquando ferunt.
 Augustine pater, pater Augustine, modesta
 Lumina demissam quid jacinis usque in humum ?
 Sicne animos potius meritis poscentibus addes,
 Verticèque elato recta tuere Iovis ?
 Nil ex parte tuis minima datur auribus. Ipsa.
 Fama est magna tibi, sed minor ingenio.
 Templum si tibi non centum sublime columnis
 Auxisset variis mundus uterque plagis,
 Divinòsque palam vivo largitus honores
 Aras sacrasset supplice ubique metu,
 Certè ego, ñ quando tua fas evolueret scripta,
 Scripta quibus genij splendet imago tui,
 Algida sic quatior ferventi pectora thyrsò,
 Sicque coruscanti numine totus agor,
 Hicet ut superos sublatus ad æris orbis,
 Iam videar Themidis cernere pectus heræ,
 Eque alto Astrææ folio auscultare docentem,
 Pascere & ambrosia pro libitu ora dape.

R r iiii

Ipse Corinthiaco, ipse tibi Augustine, metallo
 Struxero delubrum ad Scaldis euntis aquas.
 Magnum opus, irritent cuius fastigia cœlos,
 Vis hominum quod non diruere ulla queat.
 Illic, exemplis Lysippi divite ab auro,
 Magnorum spiret gens animosa Deum.
 Quemque sua exornet specioso emblemate vestis,
 Cuique sua obnubent florea serra caput.
 In medio tu stes, Antoni, adamantinus, omni
 Diffundens passim corpore tale jubar
 Quale vomat Phæbi juvenilis imago, rubenti
 Si Nabathæorum ex æquore saltet eques.
 Nunc ego quid possum, cui gazæ nulla superstes,
 Copia cui genij flamma pusilla micat.
 Heu mihi, ceu violas non est comprehendere Aprileis,
 Quantavæ in Hyblæo monte vagetur apis;
 Sic neque gratanti tua facta æquare tenore,
 Concipere aut liquidò mens animi ulla queat.
 Mussem igitur meritò, vînque almi nominis almam
 Rite sacrosancta religione colam.

ANTONIVS AVGVSTINVS
 ad Latinum Latinium Romam.

L Vcebant Soles olim mihi candidiores,
 Docte Latine, tuis
 Octavique patris dictis cùm pectus onustum
 Sæpe foret variis.
 Vltima nunc fessum vastis Hispania terris
 Sole cadente tenet.
 O mihi felices, frustra suspiria duco,
 Præteritosque dies.
 Viximus, antiquæ cùm Urbis lustrare ruinas
 Romuleæ licuit
 Et Capitolinas pacatis prendere rures,
 Auræa templa Iovis.
 Innumeros illic varia de gente triumphos
 Legimus in Tabulis,